

derfra burde gjøres en Undtagelse med Hensyn til Maager, som alle jagtlyndige Medlemmer i Udvalget ere enige om ere nogle for Agerbruget meget nyttige Dyr. Disse Undtagelser ville ærede Medlemmer derfor finde optagne i den af Udvalget foreslaaede § 11. De andre Undtagelser angaa Befasiner og Holtfnepper. Holtfneppen bør naturligvis kunne jages paa de Aarstider, da den er tilstede her i Landet, nemlig om Foraaret og Efteraaret, og hvad Befasinen angaar, da vil det ikke gaa an at udstrække Fredningstiden for den til den 12te September, da netop den bedste Befasinjagt som bekjendt er i August. Maaned. I det af Landsthinget vedtagne Lovforslag er der indsat en Bestemmelse om, at Overtrædelsen af Fredningsbestemmelserne for det større Bildts Bedkommende skulde straffes som ulovlig Jagt, medens derimod Overtrædelse af Fredningstiden for nyttige Dyr skulde straffes med en Mulkt af 1—25 Rd. Det er ganske vist Noget, der stemmer med den nugsældende Ret, men Udvalget har ikke kunnet finde, at der var Anledning til at opretholde denne Forskjel i Henseende til Straffen for Overtrædelse af de forskjellige Fredningsbestemmelser og foreslaar derfor i § 11 at straffe alle Overtrædelse af Fredningsbestemmelserne, hvad enten det gaar ud over det egentlig jagtbare Bildt eller de nyttige Fugle og Dyr, efter samme Grundsætning, nemlig med en Mulkt af 1—25 Rd. At Jagt efter Ursugle og Befasiner paa Skoggerpladser bør straffes noget høiere, har Udvalget ikke kunnet have Noget imod, da det er blevet vedtaget i det andet Thing, og ærede Medlemmer ville derfor finde, at en Bestemmelse herom ogsaa er optagen i § 11. Det sidste Afsnit af denne Paragraf omhandler en Bestemmelse, som i et væsentligt Punkt afviger fra, hvad der er vedtaget i det andet Thing; den angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt Fredningsbestemmelserne overhovedet bør gjøres anvendelige paa Haver, Gaardspladse og indhegnede Dyrehaver. Dette Spørgsmaal har i det andet Thing været Gjenstand for megen Kamp, men Resultatet er blevet det, at man i Landsthinget har villet opretholde Fredningsbestemmelserne baade for Haver, Gaardspladse og

indhegnede Dyrehaver. Det er nu en Dpfattelse, som Udvalget aldeles ikke har kunnet gaa ind paa. Det er for det Første en ikke væsentlig Forandring af den nugsældende Ret. For Tiden indeholdes Reglen herom i Loven af 1851 § 17, ifølge hvilken Bestemmelse det for Tiden er tilladt i sin Have eller Dyrehave til enhver Aarstid at skyde f. Ex. Raadyr og Harer. Det vilde nu være besynderligt, om man vilde ophæve denne Bestemmelse, og endog gaa saavidt at forbyde f. Ex. at skyde mellem en Flok Stærer, som gjøre stor Skade i Haven. Vil man drive det saavidt med Fredningsbestemmelserne, som man i det andet Thing har gjort, saa vil man undertiden komme til et Resultat, der vil være i højeste Grad urimeligt. En Flagermus, der flyver ind i min Stue ved Aftenid, tør jeg efter Landsthingets Bestemmelse ikke slaa ihjel. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville give mig Ret i, at det er en i højeste Grad urimelig Bestemmelse, urimelig, ikke blot, fordi den gjør et aldeles vilkårligt Indgreb i den personlige Frihed, men urimelig, fordi naturligvis intet Menneffe bryder sig om en saadan Bestemmelse, men vil overtræde den; men man skal ikke give Bestemmelser, som man iforveien veed ikke ville blive overholdte. Jeg tror, det er langt bedre at indskrænke den Slags Bestemmelser til det Rimelige og saa at hævde deres Overholdelse paa passende Maade, men ubetinget. Saadanne Bestemmelser som at forbyde Drab af fredede Dyr og Fugle i egen Have og egen Gaard er af den Slags Bestemmelser, som man maasse havde i de gamle Jagtlove, men det er netop derfor, at Jagtlovene tidligere bleve lagte saa stærkt for Gød; de vare veratoriske og gjorde Indskrænkninger paa Steder, hvor det egentlig ikke var fornødent, og drillede Folk derved; men det tror jeg er et Standpunkt, man bør komme bort fra. Hvad angaar Jagten i indhegnede Dyrehaver, saa gjælder derom tildels det Samme, som jeg allerede har bemærket om Jagten i egen Have eller egen Gaard. En Dyrehave betragter jeg for Bildtet i Grunden paa samme Maade som et Hyttefad for Siffene. Bedkommende Jagtejer kan gaa hen og tage i sin Dyrehave et Stykke Bildt, til hvad Tid han lyfter, det